

Congreso Internacional del Movimiento Anti Nuclear Radical
Internationaler Kongres der Radikalen Anti-AKW-Bewegung
Internationaal Kongres Radikale Anti-Kernenergie Beweging
Congrès International du Mouvement Radical Anti-Nucléaire
International Congress Radical Anti-Nuclear Power Movement

Collectie *Stichting Loka*
www.loka.org
Gedigitaliseerd 2014

Een netwerk rond uraniumwinning, een korte aanzet tot discussie

Tijdens het kongres hebben we, één van de subgroepjes over dit onderwerp, even gesproken over een netwerk rond het thema uraniumwinning, met zowel inheemse volkeren en hun steungroepen als radikale AKB-groepen.

Sinds het kongres heb ik vaak nagedacht hoe zoiets op te bouwen is en daarbij kwam ik, globaal, tot 2 mogelijkheden:

1. eerst in elk land een nationaal netwerk opzetten, met steungroepen en radikale AKB-groepen;
2. meteen internationaal beginnen en hopen dat iedereen allerlei kontakten heeft en wil helpen een netwerk op te bouwen.

De 2e mogelijkheid heeft volgens mij het grote voordeel dat er kontakten kunnen worden opgebouwd met landen waar het nooit zou lukken een nationaal netwerk op te zetten.

Een tweede punt is natuurlijk, wat wil je met zo'n netwerk bereiken. Ook hierbij zijn verschillende mogelijkheden:

- a. informatie-uitwisselen;
- b. aktiepunten en -momenten van elkaar door krijgen met de bijbehorende informatie;
- c. elkaar steunen door andere, aanvullende, informatie erbij te geven of aktie op dezelfde momenten of rond hetzelfde thema voeren.

Bij het subgroepje op het kongres hebben we een lijst gemaakt van mensen die in dat groepje belangstelling hadden voor een netwerk. Een heb ik dit stuk begin juni gestuurd met de vraag of ze willen reageren en aanvullingen of andere ideeën omtrent het netwerk hebben.

Hopelijk komt er dus meer hierover in deze of in de volgende nieuwsbrief.

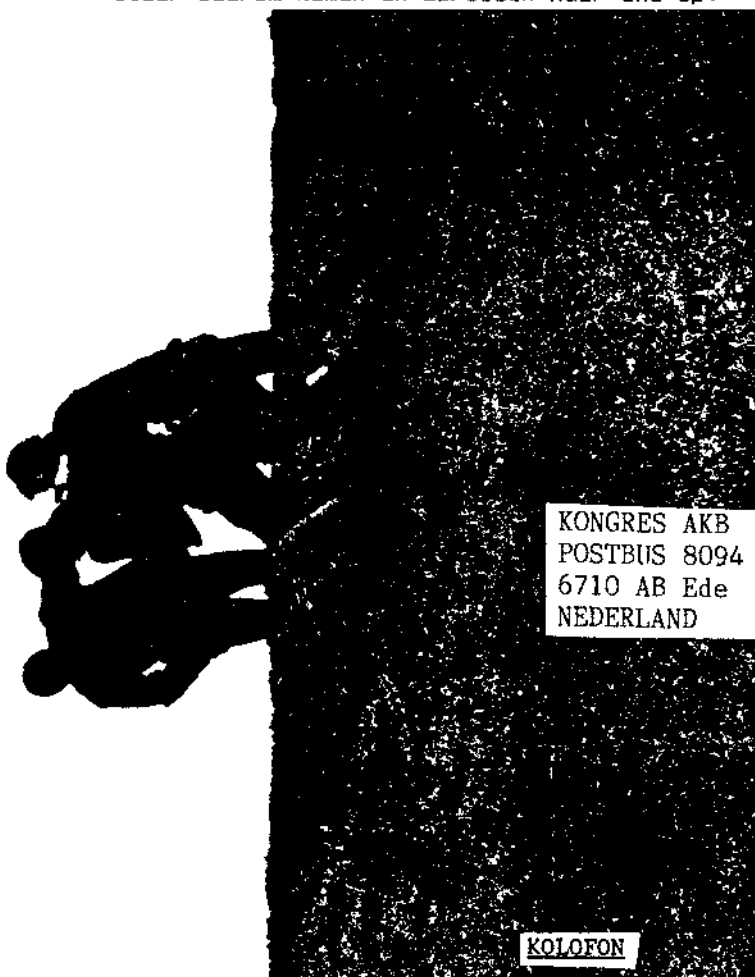
Wil je reageren, schrijf ons dan.

Carla
nieuwsbrief radikale AKB
postbus 8094
6710 AB Ede

Anti-Kernenergie-Aktisten/es in de bak

In de Nieuwsbrief willen we een rubriek starten waarin gevangen zittende anti-kern-energie-aktivisten/es genoemd worden, zodat we kaarten en brieven kunnen sturen om onze solidariteit te tonen.

Stuur daarom namen en adressen naar ons op!

KONGRES AKB
POSTBUS 8094
6710 AB Ede
NEDERLAND

KOLOFON

Internationale Nieuwsbrief nr. 2 - sept. '89

Het heeft lang geduurd, maar hier is de tweede Europese Nieuwsbrief. Het duurde lang, omdat:

- er weinig mensen aan werkten;
- vertalen soms veel tijd kost;
- er eigenlijk 5 nieuwsbrieven worden gemaakt! (Engels, Nederlands, Frans, Duits en Spaans);
- we voor gebruik van de tekstverwerker op computers hadden gekozen en niet iedereen dat altijd bij de hand heeft.

Hierom denken we eraan de komende nieuwsbrief alleen in het engels uit te brengen. We hebben besloten geen computergebruik meer te eisen.

Genoeg over redaktionele problemen.

Van jullie verlangen we stukken voor de nieuwsbrief.

Het wordt bijvoorbeeld tijd om over het volgende kongres (in Zweden) na te denken en te schrijven. Stukken krijgen we liefst getypt met 18 cm brede tekst en regelafstand 1.

De nieuwsbrief kost veel geld, daarom zijn dringend giften nodig! Stort a.j.b. op giro 5780453 t.n.v. Stichting LAKA, Ede, Nederland.

Nederlanders op bezoek in Valencia en Bilbao

Begin juni heeft een groep van 28 mensen uit Nederland contacten gelegd met actiegroepen in Valencia en Bilbao. De Nederlandse groep bestond uit mensen die op allerlei terreinen actief zijn; anarchisme, anti-kernenergie, anti-militarisme, kraken, homoseksualiteit, vrije radio, 3e wereld, milieu. De reis naar de Spaanse staat (= Baskenland + Catalonië + Gallicië + Andalucië + Castilië) hebben we met een bus van het project 'De nieuwe vooruitgang' gemaakt, dit project richt zich op reizen van mensen in verzet.

De aanleiding voor de reis was een milieu-manifestatie die begin juni in Valencia werd gehouden. Valencia en omgeving vormt het sterkst vervuilde deel van de Spaanse staat. De milieuwetgeving is in de Spaanse staat zo slecht dat bedrijven uit Duitsland en Frankrijk zich soms hier vestigen om hun smerige praktijken makkelijker te kunnen uitvoeren. De integratie van de EEG-landen zal dit soort zaken alleen maar versoepelen. Tijdens de aktiedagen in Valencia zou een bezoek van de ministers van milieu van de EEG-landen een hoogtepunt moeten worden. Maar eind mei werd bekend dat dit bezoek van de ministers niet door ging. Voor de mensen in Valencia die met de organisatie van de akties bezig waren, was dit vervelend, omdat hun aktieprogramma in de war werd geschopt.

Van 1 t/m 4 juni waren er bijeenkomsten in Valencia waarin werd gesproken over thema's als; milieu, de gevolgen van de EEG, milieuvriendelijke alternatieven.

De Nederlandse groep heeft van deze bijeenkomsten weinig meegemaakt. Misschien kan iemand uit Valencia hier iets over schrijven? Naast de bijeenkomsten werden er verschillende kleine akties gehouden. De meest spektakulaire aktie was het proletarisch winkelen door een groep jongeren in een grote supermarkt die gericht is op klanten met auto's en slechte arbeidsvoorwaarden heeft. De opbrengst zou worden geschonken aan een aantal arme families in de stad. Ondanks veel duw- en trekwerk kwamen de goed-gevulde winkelwagentjes helaas niet langs de kassa's, omdat deze door toegesnelde bewakers en personeel werden gebarricadeerd.

Kernenergie en repressie

Tudela (Baskenland), 3 juni 1979.
Tijdens een geweldloze zitblokkade tegen de kerncentrale Lemoniz en het nationale energieplan werd Gladys del Estal vanaf korte afstand dood geschoten door de Guardia Civil. Om de moord op haar nooit te vergeten is 3 juni ieder jaar anti-kernenergie-dag. De politie-organisatie Guardia Civil staat gelijk aan extreem geweldadige repressie. Als de aktivisten in Valencia bang waren voor eskalatie, waren ze dat voor geweld van

de Guardia Civil.

Tegen de kerncentrale van Lemoniz in Baskenland is jarenlang zwaar verzet gevoerd. De centrale is afgebouwd, maar heeft nooit gewerkt, omdat er geen uranium is geïnstalleerd. De omgeving van de centrale is ingericht als een militaire zone. Het is toegestaan om met de auto over de weg te rijden die door dit gebied voert. Maar het is verboden om op die weg uit te stappen; het leger kan dan in principe schieten.

In verband met het Spaanse lidmaatschap van de EEG is de Spaanse staat toegetreden tot Euratom (een EEG organisatie die atoomenergie en -onderzoek stimuleert). De huidige Spaanse socialistische regering heeft tot nu toe geen plannen ontwikkeld voor nieuwe kerncentrales. Het toetreden tot Euratom zou de plannen voor nieuwe kerncentrales wel eens kunnen stimuleren.

Aktie dienstweigeraars

Sinds kort is er in de Spaanse staat een wet die het mogelijk maakt niet in militaire dienst te gaan en vervangende dienstplicht te doen. Vervangende dienst wordt echter door velen beschouwd als een verlengstuk van de militaire dienst. De eerste Baskische totaalweigeraars werden voor lange duur gevangen gezet. Krachtig protest vanuit de bevolking leidde er toe dat deze weigeraars na ongeveer 3 maanden werden vrijgelaten! Later werden totaalweigeraars enkele weken, vastgehouden, enkele dagen of helemaal niet gearresteerd. De totaalweigeraars vormen duidelijk een lastig probleem voor de staat.

Op 8 juni gingen 70 totaalweigeraars in verschillende delen van de Spaanse staat bij het leger langs om te vertellen dat ze niet mee doen aan militaire of vervangende dienst. In Baskenland ging het om 45 dienstweigeraars, waarvan 12 in Bilbao. De Nederlandse groep was getuige van de aktie in Bilbao.

In demonstratieve optocht liepen we richting kazerne met voorop een geel spandoek; INSUMISOA (weiger, wees ongehoorzaam). De totaalweigeraars gingen een voor een de kazerne in en kwamen er allemaal ook weer uit. In Bilbao dus geen arrestaties. In Vitoria (ook in Baskenland) waren er problemen; een van de weigeraars werd gearresteerd en de politie trad bruto op.

1992

Dit getal heeft in EEG-landen een speciale betekenis. In de Spaanse staat wordt dit jaar zelfs driedubbel belangrijk. Behalve de EEG-integratie zullen er twee andere dingen spelen. In 1992 worden in Barcelona Olympische spelen gehouden. En bovendien is het dan 500 jaar geleden dat Columbus de oceaan overstak. De Spaanse regering zal daarom veel feest willen vieren. Dit alles zal van de alternatieve bewegingen in de Spaanse

staat veel energie vragen om de nodige kritische geluiden te laten horen.

Tot zover enige indrukken van Valencia en

Bilbao door nederlandse ogen.

De kontakten waren vaak zeer inspirerend! Aanvullingen op dit stuk uit de Spaanse staat zijn welkom!

KRIMINALISERING IN WEST-DUITSLAND

Op maandag 24 april jl is in Oldenburg rond 11 uur Heike Hebel op open straat gearresteerd en nog dezelfde dag naar Lübeck gebracht. Heike Hebel woont in Oldenburg en is sinds enige jaren actief in het verzet. Ze heeft oa met anderen ballonnen tegen laagvliegers opgelaten en in de herfst van 1987 heeft ze deelgenomen aan de blokkade van een atoomafvaltransport. Aan deze blokkade namen veel mensen deel, maar tegen slechts 4 van hen is een proces aangespannen, te weten tegen: Andreas uit Münster, Cheesy en Ute uit Osnabrück en tegen Heike uit Oldenburg. De processen tegen de drie anderen zijn al geweest. Cheesy kreeg bijvoorbeeld 4 maanden hechtenis met 3 jaar voorwaardelijk en 3

maanden intrekking van het rijbewijs. Tegen Heike was tot nu toe 2 keer een proces georganiseerd. Het eerste viel echter uit vanwege ziekte en het tweede, omdat Heike besloten had om niet op de zitting te verschijnen. Daartoe heeft Heike, in samenwerking met anderen, de volgende verklaring gegeven: "Er waren veel deelnemers/sters bij de blokkade aanwezig. Dat slechts 4 personen hiervoor gerechtelijk vervolgd worden is geen toeval, maar strategiese opzet. Het betreft immers mensen, die al lang in het verzet actief zijn. Men wil hen middels deze processen en veroordelingen dwingen om te stoppen met hun activiteiten. Bovendien dienen deze processen met hun konsekwenties als afschrikking voor andere activisten/es. Belangrijker is echter om in te zien dat deze processen zijn georganiseerd door de heersende macht. En deze macht bepaalt im-

mers van 's morgens tot 's nachts voor iedereen de normen voor onrecht. Die bepalingen hebben in de regel niets met onze levensbehoeftes en onze praktijk te maken, zij zijn daar zelfs strijdig mee. In ons dagelijks leven willen wij zelfbeschikking hebben over ons doen en laten. We willen onze eigen verantwoordelijkheid voor ons leven dragen. Waarom zouden wij dan naar een rechtszitting toegaan, georganiseerd door een elite, die er andere normen op nahoudt, welke wij afwijzen?"

inds het proces van 2-3-'89, waar vanwege haar niet verschijnen een arrestatiebevel werd uitgevaardigd, leefde Heike gewoon verder in Oldenburg, waar ze haar normale activiteiten weer opnam. Op 24 april is zij echter gearresteerd, toen ze op weg was naar het arbeidsburo. Het lijkt erop dat deze arrestatie grondig voorbereid is geweest, temeer daar Heike die dag reageerde op een, waarschijnlijk gefingeerde, oproep om op het arbeidsburo te verschijnen. De ambtenaar, bij wie ze zou moeten verschijnen, was op dat moment met vakantie. Bij haar in de hal van het buro bevond zich een agent in burger, die gelijktijdig met haar naar buiten ging. Buiten het gebouw kwam een tweede stille op haar afgesprongen, waarna ze de auto werd ingesleurd en naar het politieburo vervoerd. Kort daarop werd ze met 2(!!) wagens naar Lübeck gebracht.

Een dag later zijn activisten/tes uit Bremen en Oldenburg naar de gevangenis gereden en hebben solidariteitsverklaringen en brieven voorgelezen en groeten overgebracht uit Münster, Leer, Emden, Bremen, Hamburg en in het bijzonder van haar moeder. Verder hebben de demonstranten/tes groten gegeven en solidariteit betuigt met de vrouwen in deze gevangenis, die in hongerstaking waren. Op weg van en naar de gevangenis als ook tijdens de demonstratie zijn zij begeleid en opgehouden door de politie.

De arrestatie van Heike wordt in verband gebracht met de geplande, doch sinds kort officieel verboden hongerstakingsdemonstratie in Bonn op 29 april. Vijf dagen eerder is ook al iemand anders uit de beweging gearresteerd. Deze manoeuvres lijken georganiseerd om activiteiten uit de stad af te leiden van de op handen zijnde demonstratie op 29 april.

Tot slot nog ter herinnering: eigenlijk gaat het slechts om een simpele blokkadeactie.

DODEWAARD MOET DICHT

26 April. Drie jaar geleden ontplofte de kernreaktor in het Russiese Tsjernobyl. Radioactieve wolken dreven wekenlang over Europa. De gevolgen waren enorm: drie dagen later werden meer dan 100.000 mensen uit de direkte omgeving geëvacueerd; in februari van dit jaar werden nog weer eens 20 dorpen ontruimd die verder van de centrale liggen; het aantal slachtoffers was na een paar weken opgelopen tot 32, de schatting over het aantal mensen dat door de door radioactiviteit veroorzaakte ziektes zal sterven lopen uiteen van 15.000 (in de Sowjet-Unie) tot meer dan 1.000.000 in heel Europa. Een Europa dat ook zwaar werd getroffen door de radioactieve wolken: hoewel het in Nederland nog wel meeviel, moesten hier de koeien weer op stal, moest de spinazie vernietigd worden. In West-Duitsland bijv. werden alle sportwedstrijden afgelast, mochten kinderen niet meer in zandbakken spelen, etc. In de Scandinaviese landen moesten duizenden rendieren vernietigd worden, en werd daarmee de bestaansgrond van de Samen ernstig aangetast. Uit Turkije kwamen berichten over een significante stijging v.h. aantal zeer zeldzame misgeboorten (hersenen buiten de schedel, bijv.). Deze opsomming kan bijna tot in het oneindige voortgezet worden. De laatste weken/maanden komen er alarmerende berichten over een grote stijging van het aantal misvormingen bij vee en een verdubbeling van het aantal kankergevallen op een afstand van 50 kilometer van de centrale.

Om het ongeluk in Tsjernobyl niet te (laten) vergeten, hebben wij op 26 april een actie gevoerd bij de kerncentrale in Dodewaard. Omdat de voorbereidingstijd kort was én omdat er gelijktijdig één of andere belangrijke voetbalwedstrijd werd gespeeld, hadden we 30 mensen verwacht en op 40 tot 50 gehoopt. Tot ieders verbazing kwamen er echter ruim 80 mensen! Voor een andere anti-kernenergie actie waren ooit eens maskers (geel reflekerend doodshoofd op zwarte achtergrond) gemaakt, die nu mooi konden

worden gebruikt. Aan iedereen was gevraagd een fakkel en zoveel mogelijk kartonnen dozen mee te nemen. Om half 9 werd begonnen met lawaai maken en met het opbouwen van de muur van de kartonnen dozen.

Door de aanwezige politie-agenten ('n stuk of tien) werd geprobeerd te voorkomen dat dat te dicht bij de slagboom van de brug gebeurde, maar toen iedereen juist daar zijn of haar dozen heen bracht zagen ze het nutteloze van hun poging in. Het aantal dozen was enorm en de muur werd over de gehele breedte van de brug een meter of twee en een halfhoog. Toen door ons de fakkels werden ontstoken (het begon al donker te worden) kwam vanaf het kerncentrale terrein de bedrijfsbrandweer met poederblussers die zich halverwege de brug opstelde. De directeur van de centrale die hoogstpersoonlijk was komen kijken vond het allemaal maar niets zo'n actie. Hij had geweigerd de eerste steen van de muur te leggen: "U zult wel begrijpen dat ik niet met de actie eens ben". Toen om precies half tien geprobeerd werd de muur in brand te steken (een brandende barrikade is nog mooier dan een kartonnen muur), werden de dozen door de agenten omgetrapt; de muur was niet meer, maar de brandstof voor een vuurtje nog wel. Toen het begon te branden kwam de bedrijfsbrandweer met hun poederbrandblussertjes. Echt soepel ging het blussen niet (hoe moet dat gaan bij een echte brand), maar na enige pogingen lukte het toch. Voor ons geen reden het niet nog eens te proberen, maar dan iets verder van de brug af. Een prachtig vuur was dan ook de afsluiting van een geslaagde actie. Geslaagd omdat er veel mensen waren; omdat veel mensen dozen en fakkels hadden meegenomen; de reacties van de mensen uit de omgeving die waren komen kijken positief waren (er deden zelfs weer eens mensen uit Dodewaard aan de actie mee); omdat de pers er positieve aandacht aan besteedde en omdat iedereen tevreden huiswaarts keerde. De boodschap "Nooit meer Tsjernobyl! Stop Kernenergie" was zeer duidelijk geworden.

DE BLOKKADE BIJ DE KERNCENTRALE VAN HINKLEY POINT, SOMERSET, ENGELAND OP 24 JUNI 1989

Op zaterdag 24 juni is de hoofdingang van de kerncentrales Hinkley A en B enkele uren geblokkeerd. De blokkade was georganiseerd door een groep die zich BLAH (Blockade against Hinkley) noemt, een vrijblijvend samenwerkingsverband van antikernenergie groepen. Er blokkeerden 80 mensen uit heel Engeland en Europa. De dag ervoor verstoorden een groep activistes/en, die stralingspakken en gasmaskers droegen, de Public Inquiry (openbare hoorzitting) over "Hinkley C" in Cannington door leuzen te roepen en een spandoek op te hangen.

De blokkade was duidelijk symbolies, de C.E.G.B. had de ochtendploeg voor het begin van de blokkade, 10 uur, naar binnen gebracht en toen de hekken gesloten. Het informatie-centrum op het terrein was ook gesloten wegens de aktie en de massale politieaanwezigheid en -wegblokkades heeft iedereen weerhouden Hinkley die dag te bezoeken, behalve activistes/en en de media. Ondanks dit alles was het mogelijk om zowel in- als uitgaand verkeer verscheidende keren te blokeren en elke keer sleepte de politie de mensen keurig weg. Er waren geen arrestaties, de politie vond duidelijk dat de blokkade al genoeg publiciteit kreeg!

De openbare hoorzitting is bijna afgelopen, en ondanks de uitkomst is de uiteindelijke beslissing aan de minister van energie. Stop Hinkley Expansion (S.H.E., stop de uitbreiding van Hinkley) heeft tot nu toe duizenden ponden uitgegeven om deel te nemen in deze hoorzitting, maar organiseert of neemt geen deel aan kampanjes van geweldloze direkte aktie en burgerlijke ongehoorzaamheid tegen Hinkley C. De organisatoren van de blokkade vinden de hoorzitting nauwelijks meer dan een zoethoudertje en direkte aktie is de e-

nige manier is om Hinkley C te stoppen. Er zijn al veel kontrakten gesloten voor de bouw van de nieuwe centrale (Hinkley C), precies zoals ze gedaan hebben gedurende de hoorzitting over Sizewell B. n het lijkt of gevestigde groepen nog steeds niet genoeg geleerd hebben van Sizewell en andere ervaringen.

Direkte aktie is duidelijk een taktiek, waar de nucleaire staat en veel mensen bang voor zijn op dit moment, zoals de politie aanwezigheid en de reacties van de bevolking bij Hinkley uitwees. Vele ongefundeerde geruchten over de aard van de blokkade gingen werken van te voren al rond (men vraagt zich af wie zoiets start!) en veel boeren blokkeerden de ingangen naar hun weilanden rond Hinkley met landbouwmachines. Inplaats van een invasie van "hippies" en "rotzooischoppers" was er een enorm aantal politiebussen en een relatief klein, maar divers, aantal groepen "keurige" demonstrantes/en. Hopelijk zullen de geruchten volgende keer minder geloofd worden en zal de plaatselijke bevolking meer steun geven. En hopelijk zullen organisaties zoals S.H.E. met veel betere mogelijkheden en financiën dan BLAH had, uiteindelijk redenen zien een blokkade te steunen zo niet direkte akties zelf te organiseren in de nabije toekomst.

Kontakten : Hinkley Action Group
Avon Environmental Centre
Unit 6
Arnos Vale Castle Estate
Brislington
BRISTOL BS4
Engeland

Anti Nuclear Network
P.O.Box 30
187 High St.
Woodgreen
LONDON N22
Engeland

REPRESSIE IN NEDERLAND: ARTIKEL 140

Opnieuw zijn er in Nederland in hoger beroep mensen veroordeeld wegens Artikel 140. Artikel 140 is een "kriminele organisatie". Het zijn deze keer mensen die aktievoeren tegen het militair systeem onder de naam Vredes Aktie Kamp (VAK) Mobiel. Dit VAK Mobiel is een steeds wisselende groep mensen; iedereen kan meedoen met de openlijk aangekondigde aktiekampen, waarvanuit militaire objekten werden aangepakt; schilderen van leuzen, 't knippen van hekken, het vernielen van voertuigen, etc.

In november '88 werden bij een overval op het aktiekamp 43 mensen gearresteerd. In de rechtszaak die al snel volgde hoefden maar 7 mensen voor te komen. Art. 140 werd toen afgewezen, omdat er niet voldoende aangetoond

werd dat er sprake was van een organisatie met het doel het plegen van kriminele daden. Een aantal mensen werd wel veroordeeld wegens vernieling.

Eind mei werd bij het hoger beroep het VAK Mobiel wel bestempeld als een "kriminele organisatie", en werden de 7 niet veroordeeld op wat ze individueel ten laste was gelegd, maar omdat ze "lid" van deze organisatie zouden zijn.

Dit is de tweede keer dat Art. 140 gebruikt wordt tegen politieke activistes/en. De eerste keer was naar aanleiding van een ontruiming van een gekraakt pand, waarbij activisten/es fel tegenstand boden en brandende barrikades bouwden van het interieur van een nabijgelegen bank (waar ze door de muur naar binnen waren gekomen). De politie/justitie wilde de mensen achter de schermen, omdat

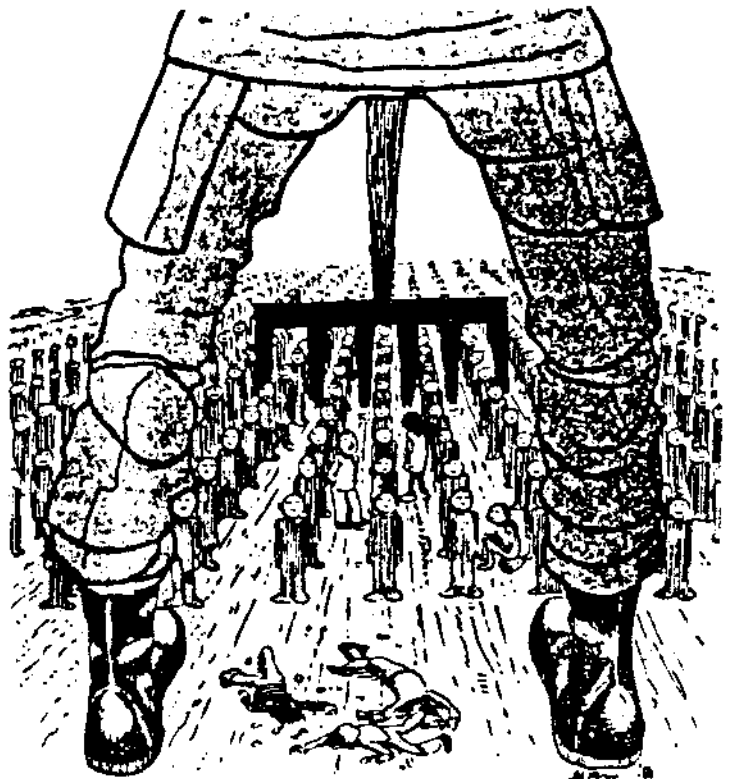
men bijna geen arrestaties had kunnen maken, en begonnen een grootscheeps onderzoek met behulp van (pogingen tot) infiltratie, de inlichtingendiensten, enz., enz. Een paar maanden later werden 6 mensen gearresteerd. Dok hier in eerste instantie geen veroordelingen op Art. 140 en in hoger beroep wel. Toevallig (?) bij dezelfde rechtbank als de 2de keer.

Waarom is Art. 140 zo bedreigend?

Het is absoluut onduidelijk wanneer iemand een strafbaar feit pleegt. Er zijn mensen veroordeeld omdat ze koffie hebben gezet (en dus "lid" zijn, omdat ze interviews hebben gegeven (en dus "lid" zijn) en omdat ze alleen maar samen met andere mensen op een bepaalde plek waren (en er "dus" bijhoorden). Individuele strafbare feiten hoeven niet meer gepleegd te worden, om er op veroordeeld te kunnen worden. Volgens de wet is het zo dat wie zo'n groep (kriminele organisatie) ondersteunt (bijv. er geld naar overmaakt) veroordeeld kan worden. Het is ook goed denkbaar dat bij een grote openbare actie, waar door individuele deelnemers/-sters bijv. wat vernield wordt of waar gereisd wordt, de persgroep (omdat die het meest openlijk -moet- werken) daar voor veroordeeld wordt.

Gevolg is dat steeds minder mensen dingen zullen willen organiseren, dat groepen steeds meer moeite moeten gaan doen om onbekend te blijven, terwijl daar vroeger geen reden toe was.

Gevolg heeft dit ook voor "openbare" illegale acties (bezettingen van gebouwen of van terreinen, blokkades enz.) met vrij veel mensen, een in Nederland van oudsher vrij sterke stroming. Deze tussenvorm tussen legale aktievormen en kleine ondergronds opererende groepjes wordt steeds moeilijker, zo niet onmogelijk. Juist de anti-

kernenergie beweging heeft de laatste tien jaar een traditie opgebouwd van dergelijke acties.

De enige groepen die van zo'n Art. 140 geen last lijken te hebben zijn de (geïsoleerde) kleine groepjes, die aanslagen plegen.

Omdat er tot nu toe weinig antwoorden op deze nieuwe repressiemaatregel gevonden zijn, zullen veel mensen afhaken met het voeren van verdergaande acties (het werkt, dat is nu al te merken, zeer verlamdend) en zal een klein deel zich meer ondergronds organiseren. En of dat zo'n gunstige ontwikkeling is...?

